

PASEN

23 april 2017, Callantssoog
Joh. 20: 19-23, 1 Petr. 1:3-9

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Een week geleden vierden we Pasen. Maar wat is Pasen? Pasen is zoveel meer dan dat één man opstond uit de dood. Zoveel meer dan dat één mens voor al onze zonden is gestorven. Het is meer dan dat God deze wereld voorgoed de weg heeft gewezen en dat we zeggen: wees blij, het leven heeft het van de dood gewonnen. Dat is allemaal helemaal waar natuurlijk, maar Pasen is meer. Veel meer. Pasen betekent niet alleen dat wij mogen horen dat Jezus de dood heeft overwonnen, en dat God het zo met ons heeft goedge maakt. Het betekent niet alleen dat we dat allemaal *horen*, Pasen betekent ook dat we dat *geloven*. Ik zeg niet: dat we dat *moeten* geloven, maar: dat we dat werkelijk geloven. Pasen betekent niet: je mag nieuw worden, maar: je bent nieuw geworden. God heeft daar zelf voor gezorgd.

Het zijn wonderlijke ontmoetingen in die eerste dagen na Pasen, als Jezus zich vertoont als de levende Heer. Iedereen dacht dat Hij dood was – en dat was Hij ook. Hij, de Zoon van God, ging de weg van alle vlees. Ja, tot in de hel daalde Hij af, zo belijden wij ons geloof. Maar het graf was leeg, en daar was Hij opeens en toonde zich aan zijn leerlingen: ten derde dage wederom opgestaan. En nu, wat gaat Hij doen? Wij zeggen vaak: kom, de wereld gaat door; droog je tranen, de zon schijnt ook voor jou. Zit niet bij de pakken neer, kijk naar de bloemen. Goedbedoelde adviezen, die vaak toch maar matig werken... Maar Jezus zegt niet: het leven gaat door. Hij komt in ons midden, wat heet, Hij breekt door onze gesloten deuren heen en zegt: Ik wens jullie vrede! Zo verscheen Hij aan zijn leerlingen op de avond van die eerste dag, toen ze dachten dat alles voor niets was geweest, misschien wel omdat ze het zelf hadden verpest, omdat ze Hem in de steek hadden gelaten en waren weggevlucht, als kuikens van hun hen, als schapen van hun herder. Nee, klonk het: Vrede. Hier ben Ik.

Geen enkel verwijt kwam er van zijn lippen. Geen poging de zaak weer op te pakken waar hij was ontspoord. Nee, enkel: Ik wens jullie vrede. Kijk, hier ben Ik, voel maar, tast maar. Vrede met jullie. Een christen is ten diepste iemand die leeft in vrede. In vrede met God, in vrede met zijn naaste, in vrede met zichzelf. Jezus vermaant niet, Jezus onderwijst niet, Jezus roept niet tot de orde, Hij troost niet eens. Nee, dat ligt nu alles achter ons, lijkt Hij te zeggen. *Het oude leven is voorbij, zie, het nieuwe is gekomen* (2 Kor. 5:17). En dan voordat ze het weten blaast hij over hen heen, en zegt: *ontvang de Heilige Geest*. Pasen wordt Pinksteren, of het is helemaal geen Pasen.

Zo ben je een leerling, die zijn best doet, die zo graag wil, maar die daar in vastloopt en God in de steek laat – ja, jij! En zo ontvang je de Heilige Geest. En nu moeten we het toch durven zeggen: en het is alsof jij nu zelf ook Jezus bent. Mijn vrede is jullie vrede, mijn geest is jullie geest, mijn woord is jullie woord. Voor minder is Jezus niet opgestaan, voor minder heeft God Hem niet uit de dood opgewekt, en voor minder zal Hij niet naar de Vader opvaren. Dat grote geheim van Vader en Zoon, van liefde en gehoorzaamheid, van sterven en opstaan, dat is nu voortaan ook het geheim tussen jullie en Mij, zegt Jezus. *Zoals de Vader mij heeft uitgezonden, zo zend Ik jullie uit* (Joh. 20:21). Pasen is echt meer dan dat een man opstond uit de dood.

Dus geen mooi verhaal om aan te horen, bij weg te dromen en dan misschien ook eens te verzuchten: ach, was het maar waar. De opstanding, of liever gezegd: de opgestane Heer is overal daar, waar mensen worden uitgezonden omdat ze in Hem geloven – en daar is Hij dan ook werkelijk zelf. Dat is Pasen: Jezus leeft, en zo ook wij. En dat gaat zelfs zo ver, dat Jezus zegt: *en als jullie iemands zonden vergeven, dan zijn ze vergeven; vergeven jullie ze niet, dan zijn ze niet vergeven* (vs 23). Dus wacht even; die Heilige Geest is nog wel iets meer dan dat je goed vertrouwen hebt in de afloop van deze wereld; het is veeleer: gaan staan tussen de mensen en hun zonden vergeven. Hoe kun je ooit vrede brengen, vrede verspreiden, vrede verkondigen, als zonden niet worden vergeven? Als je niet durft te zeggen: het oude heeft afgedaan, zie, het nieuwe is gekomen? En dan kun je wachten op God, maar God heeft zijn Geest al lang op jou gelegd en zegt: en nu vergeef jij die ander, zoals ik jou heb vergeven. Ja, jij! Ach Jezus zeg je dan, maar wie ben ik, ik kan dat toch allemaal niet. En dan zal Hij zeggen: jij bent van Mij, en Ik ben van jou. En laat je dat genoeg zijn.

Het is een wonder, dat ook wij dat geloof, die moed, die Heilige Geest, de Geest van God zelf, geschonken krijgen. Het gaat er niet alleen in. Maar het komt er ook uit. En zo treden we naar buiten. Niet omdat de wereld dat hard nodig heeft, al is dat waar. Maar vooral omdat we niet anders kunnen. Omdat we niet anders willen. Omdat we, misschien mag ik het zeggen: omdat we Jezus *liefhebben*. En daar zeg ik denk ik een waar woord.

God schenkt ons zijn liefde zo, dat wij ook Hem lief krijgen en liefhebben. We mogen Hem liefhebben, maar dat niet alleen: we doen het ook daadwerkelijk. Want het is gemakkelijk om er steeds maar op te hameren, bij een ander of bij jezelf: God wil dit en God wil dat. Jij *moet*. God *wil* het. Maar wat hebben we bij Petrus gelezen:

U hebt hem lief zonder hem ooit gezien te hebben; en zonder hem ooit te zien, gelooft u in hem en ervaart u een onuitsprekelijke, hemelse vreugde (1 Petr. 1:8).

Petrus zegt niet: jullie *moeten* geloven, maar: jullie *geloven*. Nee, je ziet Hem niet, en toch ervaar je een grote vreugde, zo groot, dat je er de woorden niet eens voor hebt. Dat is nog eens een bisschop, die zo met zijn gemeente durft om te gaan! En probeer dat eens tegen uw buurman en buurvrouw te zeggen: u gelooft, en dat is mooi. En zeg dan ook: en ik durf het haast niet te zeggen: maar ik geloof zelf eigenlijk ook. Vraag me niet hoe het kan, maar dat Jezus is opgestaan, dat doet iets met me en dat is sterker dan ik zelf ben.

Wanneer is iemand dapper? Als hij van een flat durft te springen? Als hij de helft van z'n vermogen weggeeft aan de armen? Of als hij zegt: ik geloof? Als hij zegt: het is heel raar: maar ik leef in vrede, en ik kan vergeven. Het is net alsof God in mij als een bron is gaan stromen. Alsof Hij bij mij is en mij beschermt. Dat zijn dingen, waar we natuurlijk niet gauw over praten. Dat geeft niet. Dat hoeft ook niet. Maar zo is het natuurlijk wel, en daar hoeven we ons niet voor te schamen. Integendeel, daar mogen we ons over verheugen. Dat je kunt zeggen: het geloof is misschien toch wel het meest kostbare op aarde. Wees dankbaar, gemeente, dat u die vrijheid hebt gekregen, om dat te zeggen, en om zo te doen.

En wat geloof je dan? We lijden allemaal mee met deze wereld, we huilen zelfs mee van binnen, we bidden ons kyriegebed, en soms snappen we er niets van. Petrus zegt dan ook niet, net zomin als Jezus, dat het leven een pretje is, of dat wie gelooft op roze wolken zweeft. Maar hij zegt wel, dat wie nieuw geboren is door de opstanding van Jezus, leeft in *hoop* (vs 3). Wie gelooft, wie leeft in vrede, wie vergeeft, die hoopt. En waarop hopen wij dan? Dat is meer dan een vage hoop, meer dan een soort optimistische instelling, maar het is een zekerheid, zegt Petrus. U hebt Jezus lief, zegt Petrus, en u gelooft in Hem, *omdat u het einddoel van uw geloof bereikt: uw redding* (vs 9). Dat is dus Pasen: wij geloven, wij hopen, wij hebben lief, omdat God ons zal redden.

Redden is dat je in het water ligt en verdrinkt, en iemand haalt je eruit door zijn hand toe te steken.

Redden is dat je huis afbrandt en je wordt als door een wonder uit de vlammen gered.

Redden is dat de vijand op je inhakt en hij krijgt je niet kapot.

Redden is, dat God zegt: kom hier, Ik was er altijd voor je en dat zal ook altijd zo blijven.

Wat is dat een wonderlijk geloof. Maar dat is wat Jezus ons geeft, met dat Hij is opgestaan – zover reikt Pasen: wij zullen *gered* worden. Dat is het grootste geheim dat wij met ons mogen dragen. Wat er ook gebeurt, maar wij gaan onze redding tegemoet.

Geloof dat, gemeente, en leef in vrede. Amen